

ACC. N:R M. 8214: 1-5 (folios)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Sofia Wetterlin

Härad:

Adress: Popslagareg. 7. Malmö

Socken: Malmö

Berättat av:

Uppteckningsår: 1941.

Född-år: 1860: f.

Minnesuppteckningar fr. Malmö

Skriv endast på denna sida!

Angående kristningen av Sveriges tredje stad har ju redan Sk. Dagbladet uttalat dess ånina, men jag vill tillägga att kvarnstenen ännu ligger kvar på storborget på rundningens trottoar, västra sidan och kan ven som vill gå och titta på den.

Mitt minne sträcker sig så långt tillbaka som 1869 och Norregatan, där far hade ett gammalt tvåvåningshus, körtet av Vallgränden. Det var nog ej så lite att ha ett tvåvåningshus den tiden, ty vad jag kommit i läge, var det mest små envåningshus med stora träd, som räckte över takåsen. Konsul Dieden hade det största och finaste i hela gatan.

Vallgrändens gick långt in i kvarteret och hade många små hus med var sin gård. Sälliga hade ginstor med svin och andra hade kostall med kor. De små gamla husen finns ännu kvar i Vallgränden. Allra längst inne i kvarteret var Möllebacken, som man skulle tro hade varit en mölla emgang och där brukade vara dans på Lörågs-kvällen om somrarna. Naturligtvis var där en majstång om midnatt som det dansades omkring, detta allt som jag hörde uttals, men vad som var härligt för barnen under den hetan sommarens var att vallfärda till Könsen som låg strax till vänster om Skogens bro när man kommit över den, där var också en å att plaska i, samt därför så begärligt för barnen. Jag kunde de själv inte övervinna lusten en gång att olovandes följa med dit ut, men det var "som stulen lycka", fick så många "ussh och fy skäms" så jag kände mig som en stor syndare vid hemkomsten över att ha varit barfota ute i Könsen. Nu är åen och Könsen borta och där är i stället moderna färdevägar och moderna byggnader.

En annan syn, som aldrig går ur mitt minne var en fånge, som skulle transporteras någon-stans. Händelsevis stannade skutsen utanför vårt hus, så man fick tillräcklig tid att titta på fången. Han satt högt upp på en lastvagn, synlig för alla, hade en svart släckappa över sig och var själv blek som döden. Jag minns att man såg inte alls styg ut och jag tyckte det var synd om honom. Han var kedjad till händer och fötter. Nu få väl brottlingar äka i sin bil. Norregatan var också

förfogade sig hos ägaren till Mon Bijou och hos med sina skolbarn fick ha sin skogstutflykt ^{dit} och där var underbart vackert, det var så långt ute i på landet, nu har staden uppslukat beträffande, förmodar Mon Bijougatan fått sitt namn efter det. Pilstorp var en gammal lantegendom, som låg långt utom stan, samt har försvunnit i degen. Den kanske är det Pilstorps gamla träd som stå kvar i en plantering ute vid Amiralsgatans fortsättning, liknar den.---

I fråga om gator: Vet ej om öknarna på någon gata, men fanns det ett torp där som Rundelsgatan och Kvarngatan mynnar ut och det hette: Sladderborg. Den tiden fanns det ju ej telefoner att sladda i, så där var väl mötesplatsen för sladderkärringar. Så många gator kan man ju förstå ha fått sina namn efter hantverksmästare som bott där. Gråbrödersgatan har väl sitt namn från munkarna, Isak slaktareg. efter en slaktare Hospitalsgatan har väl fått sitt namn efter sjukhuset. Där låg nämligen i mina unga dagar Malinö Allmänna Sjukhus, som vette ut till Slottsgatan och Hospitalsgatan. Det låter ju nästan otroligt, när man tänker på hur stort och omfattande det är nu. Egentliga staden sträckte sig ju ej längre än inom broarna.---

Om Spöken: I Kalendregatan sädes det vara ett skrämt, som kallas: Kalendrespöket och hörde också sägas att barn i den gatan kommo in alldeles förskräckta och sade sig ha sett en alldeles rymslig skepnad, som väl var det omtalade spöket. Samma gata bodde möbelsnickaren Svensson, hade även sin verkstad där in på gården och berättade familjen att sedan alla arbetare slutat hördes likväl buler, som om där vore fullt med arbetare och just som på daggen. De singo flera gånger upp för att underöka, men var det så alldeles tyst och syntes ej heller någon människa. De blevo till slut vassa därvid. Vi bodde en kort tid i Kalendregatan, där var också något underligt och oantoinigt bus, som tycktes komma från vägen, men om det hade med spöket att göra vet jag inte.

Gamla Original --- minns jag en som kallades "Skittetonson", det sa ^{och därmed vännerna} oss att han varit mycket rik en gång, men förlorade så alla sina pengar och blev så alldeles likgiltig för sitt utseende såväl som sin bostad.

Så fanns det en linnisebrevskåp som gav ut en skandalbanning. Han hette

the p. Kvarnåttan.

Kauske interesse
i staten med sammt. navn

voro väderleksprofeter, sådes när de skreko att det blev fullt väder.

Gamla seder och bruk: Ett jag minns var att när det var elmsvett

ss. det var vackert och roligt att gå på skridskor.

men on balconies. ---

fast postad på nerran botten, men i stället tre vinnare vinnare, som väl